

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **B. K.**

skazanej za popełnienie przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. i innych

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 29 stycznia 2013 r.,

zażalenia obrońcy skarżonej,

na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 10 grudnia 2012r.,

w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Ś.

z dnia 9 października 2012r.,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.

postanowił:

uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu w Ś. w celu podjęcia dalszych czynności w związku z wniesieniem kasacji.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia kasacji wniesionej przez obrońcę skarżonej B. K. od wyroku Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 9 października 2012 r., wskazując, że ten środek zaskarżenia jest niedopuszczalny z mocy prawa, gdyż skarżący naruszył zakaz wnoszenia kasacji wyłącznie z powodu niewspółmierności kary.

Zarządzenie to zaskarżył obrońca skarżonej podnosząc, doszło do rozszerzającej wykładni art. 530 § 1 k.p.k., gdyż kasacja wniesiona przez niego wskazuje na naruszenie prawa materialnego, a to art. 54 § 1 k.k. określającego dyrektywy wymiaru kary, a nie z uwagi na niewspółmierność kary orzeczonej wobec skarżonej.

Zażalenie obrońcy skazanej jest zasadne.

Treść zarzutu zawartego w kasacji wskazuje, że kasacja została oparta na jednym z powodów wymienionych w art. 523 § 1 k.p.k. Brak było więc przesłanki do podjęcia decyzji w trybie określonym w art. 530 § 2 k.p.k. Rozstrzygnięcie kwestii, czy zarzut rażącego naruszenia prawa materialnego i wpływu ewentualnej obrazy art. 54 § 1 k.k. na treść orzeczenia jest trafny, czy też ma jedynie charakter pozorny, podlega bowiem wyłącznie w merytorycznym postępowaniu kasacyjnym.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.